

De verborgen agenda achter onze oorlog in Nederlands-Indië

'45-'49 de vier jaar nachtmerrie van Drees, het stuiptrekkend Nederlands koloniaal beleid van o.a. Beel, het kwartje van Kok, de meer VOC mentaliteit van Balkenende, de 130 km/h van Rutte (Unilever), de stopzetting van het herstel aardbeving schade Groningen van Wiebes (Shell), de afschaffing dividend belasting door Rutte en Wiebes (ex Unilever Shell), de aandelen van Koninklijke Olie (Shell → NAM) en de blindheid van veel van de media die weer in bezit zijn van aandeelhouders → de moderne adel die nu als de huidige Elite de 'beschaving' zal vernietigen.

Je Maintiendrai
Ik zal handhaven

Palma sub pondere crescit
een palmboom groeit onder druk

Koninklijke schild →
hangende aan de Koninklijke Drukkerij van
Gorcum te Assen
Pas na 150 jaar van bewezen verdienste
kreeg Van Gorcum in 1950 Koninklijke
erkenning

Foto: Robbert Huijskens

Bron: Instituut voor Militaire Historie (NIHM)

Er ging een tweede divisie dienstplichtigen naar Nederlands Indië. Naast het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL) en de dienstplichtigen van 1 Divisie, die vanuit Nederland vertrokken op '7 december'. In juli 1947 kwam de 'Palmboom'-divisie aan in Nederlands-Indië. De standplaats van deze D-Divisie was Midden-Java. Vlak na de aankomst was deze divisie al nodig voor een grote militaire actie.

Deze 'Palmboom'-divisie groeide echter helemaal niet onder druk, in tegendeel.....

Vanaf 2008 t/m eind 2017 heb ik als cameraman 143 oral history getuigenissen opgenomen voor het Herinneringscentrum Kamp Westerbork. Kortweg het HCKW.

Veel van die gefilmde mensen zijn inmiddels al overleden, joden, militairen, getuigen langs het spoor en ook Indische mensen.

Ik deed dat samen met de conservator van het HCKW die de gesprekken leidde.

Doel was om de getuigenissen te bewaren voor het nageslacht, tentoonstellingsdoeleinden en studiedoelstellingen. Vaak vonden mensen het ook fijn hun verhaal te kunnen vertellen en regelmatig hadden ze hun verhaal nog nooit aan hun familie verteld en werd de DVD later gezamenlijk bekeken. De interviews duurde afhankelijk de helderheid, hun energie, trauma of ouderdom van de verteller één tot soms wel vier uur. Zware verhalen over meegemaakte ellende van mensen met vaak zware trauma's.

Ik ben, om reden, per eind april 2018 radicaal gestopt met werken voor het HCKW.

Een bijzondere opname vond ik die van een gepensioneerde hoge rechter in 2012 die o.a. een verhaal vertelde over haar pop 'Kees'. Zij was jood en is inmiddels overleden.

Pop Kees had samen met haar en haar moeder de oorlog ook overleefd. Zij hadden alles samen meegemaakt t/m de dodenmarsen aan toe. Kees 'personifieerde' als het ware haar trauma, haar trauma zat opgesloten in haar pop Kees, ook Kees had de dodenmarsen meegelopen.

Na de oorlog had deze mevrouw Kees altijd bij zich, ook tijdens haar werk als rechter op de rechtbank zat Kees altijd aan haar zijde in haar attachékoffer. Kees ging met haar mee op reis en mocht niet in haar reiskoffer mee, dan raakte mevrouw volledig in paniek.

Na haar pensioen ging zij arabische asielzoekers juridisch ondersteunen, je weet wel, onder hen ook wel eens mensen die de joden het liefst de Middellandse Zee in willen drijven. Een mooi te respecteren voorbeeld van een mens die in balans was tussen haar narcisme en haar empathie.

De reden van mijn afhaken van het HCKW vind ik een nogal heftige maar dat is niet waarom ik dit verhaal schrijf, ik schrijf niet vanuit wraakgevoelens. Ik wilde het steeds al schrijven maar de situatie met het HCKW versterkt dit verhaal nu slechts.

Ik schrijf vanuit het delen van opgedane kennis en ik zie de parallellen tussen mijn ervaringen met A/ ons corrupt rechtssysteem

B/ de bovenlaag van het bedrijfsleven/leidinggevenden/aandeelhouders/economie

C/ de politiek als intermediair tussen aandeelhouders en volk. (bovenstroom versus onderstroom)

D/ waarom we Indië perse terug wilde hebben

Die Nederlandse politionele acties waren feitelijk de éérste oorlog direct aansluitend op de gesloten vrede na de Tweede Wereldoorlog, het was onze bloedeigen versluierde oorlog tegen de onafhankelijkheid van Nederlands-Indië (Indonesië) op basis van parallel lopende belangen in de groepen A t/m - (uiteindelijk na de onafhankelijkheid de bovenstroom van —>) -D/ tegen het van Nederland vrijgevochten Indonesië. Het was een strijd om het narcistisch belang van aandeelhouders met zelfs als gevolg het uitmoorden van kampongs met alleen vrouwen en kinderen erin, want de Indische mannen en vrijheidsstrijders die al gevluht waren dachten 'zó slecht zullen Nederlanders toch niet zijn'.

Onderdeel van de geschiedenis van het HCKW is ook 'Schattenberg', woonoord voor Molukkers die na de onafhankelijkheid van Indonesië uit het dan voormalig Nederlands-Indië naar Nederland kwamen. Schattenberg begon in 1951 en werd (zelfs letterlijk tijdens de dodenherdenking) in 1971 afgebroken. Ook verhalen van Indische mensen die daar gewoond hebben in die tijd werden door mij opgenomen. Deze verhalen beginnen altijd bij de eerste herinneringen tot aan hoe het mensen na de oorlogen verder is vergaan.

Op 4 mei 1970 onthulde Koningin Juliana, met daarbij aanwezig Prins Bernhard, het bekende Nationaal Monument Westerbork. Een jaar later werd het oude kamp, de herinnering aan het joods doorvoerkamp én het Indisch geheugen gesloopt.

12 april 1983 werd het nieuwe HCKW geopend door Koningin Beatrix.

De conservator van het HCKW vroeg mij in 2011 of ik eventueel bereid zou zijn om samen met hem, als vrijwilligers team, het Indisch verleden vast te leggen. Ik heb 'ja' gezegd en vanzelf met gratis gebruik van de apparatuur van mijn bedrijf.

De 'paraplu' waaronder wij dat uitvoerden was van het Indisch Herinneringscentrum. Kortweg het IHC. We zijn daar in mei 2011 mee gestart en het laatste van de 78 Nederlands-Indië verhalen heb ik in december 2017 opgenomen. Ook met het IHC ben ik om mijn eigen en zelfde reden gestopt (maar persoonlijk minder heftig) als ik deed met het HCKW.

Zoveel opgetelde verhalen geven je uiteindelijk wel een soort van 'schilderij' vol met gegevens. Opgeteld kreeg ik snippers informatie en een beeld op wat wij daar militair hebben gedaan in opdracht van de Nederlandse Regering.

Ik wist al wel dat de Nederlandse Staat de oorlog in Nederlands-Indië het liefst blijvend in de vergetelheid plaatste en plaatst, ik kwam steeds meer te weten tot aan de reden waarom ik radicaal stopte met werken voor het HCKW en het IHC.

Wat nu volgt vind ik een schokkend relaas over 'ons' nationaal gedrag en versluierde herinneringen dat daarom terecht thuishoort op mijn website narcistenbuster.nl;

De Staat der Nederlanden samen met de aandeelhouders van Koninklijke, Shell en Unilever hebben, nadat zij Nederlands-Indië onder internationale druk toch hebben moeten opgeven, veel repatrianten én Molukkers zwaar in de kou laten staan. De repatrianten konden vanwege de gevoerde strijd niet meer in Indonesië blijven en Indische mensen kwamen in Schattenberg terecht. Vanwege verzwegen en gewogen aandeelhoudersbelangen in een versluierde agenda zijn de belanghebbenden van die oorlog ernstig tekort geschoten jegens deze grote groep aan hen getrouwen die wel voor hun belangen hebben gewerkt en gestreden. Ook hebben zij Nederlandse en KNIL militairen die voor Nederlandse belangen hebben gevochten ernstig in de kou laten staan en zelfs de schuld van het gebeuren toebedeeld. Dat gedrag van de Staat der Nederlanden en van de twee Multinationals leg ik langs de meetlat der narcistische gedragingen!

Er leeft nu nog een relatief kleine groep van mensen die recht zouden hebben op schadevergoeding van de Nederlandse Staat en die teller loopt snel terug. Veel mensen die er niets mee te maken hebben of weinig over weten noemen dat al snel zeurders. Ik denk dat De Staat, Koninklijke, Unilever en Shell er veel aan gelegen is dat die groep zwijgend en ongehoord sterft. Dat scheelt gewoon geld.

Er is een parallel tussen mensen die schade hebben opgelopen door de oorlog in Indië en de schade van de aardbevingen in Groningen, de parallel is de Nederlandse Staat samen met de aandeelhouders van De Koninklijke, Shell en Unilever.

Neem ook even in overweging dat onze huidige Premier Rutte heeft gewerkt bij Unilever en onze Minister Wiebes werkte voor Shell en Wiebes zelfs twee relevante posities had inzake de afhandeling van de aardbeving schade van de burgers in Groningen en inmiddels ook Drenthe.

Net als die mensen die uit voormalig Nederlands-Indië naar Nederland kwamen en niets kregen, krijgen de Groningers ook alleen met moeite een zakcent terwijl de aandeelhouders van Koninklijke Shell en Unilever zich rot lachen.

Ik redeneer altijd vanuit bewijsbaar gedrag hetgeen te maken heeft met narcisten busten. Mijn motivatie is dat ik persoonlijk teveel narcisten ben tegengekomen en dat narcisten ten diepste zo gruwelijk dom zijn dat zij eerst mensen en dan een samenleving en uiteindelijk een beschaving vernietigen, ook de onze.

Mijn verwondering;

Van alle 220 opgenomen gesprekken maakte ik DVD's en ik archiveerde die vierdubbel vanwege risicospreiding mocht een computerschijf stuk gaan.

Het was 2017 en we leven in een digitale wereld, DVD was al een tijd wat ouderwets, dus naar idee van de conservator van het HCKW besloten we om vertellers de keuze te geven of zij een DVD of USB-Stick met de ruwe opname wilde ontvangen.

Een en ander heb ik via de E-mail gecommuniceerd met het IHC. Ik hoorde niets terug en 'geen nieuws is dan goed nieuws'.

Na een paar maanden ontving ik een enveloppe van het IHC met drie memorystick's retour en een briefje 'of ik van die interviews even DVD's wilde maken en niet meer op memorystick aan te leveren'.

Hallo, goeiemorgen, ik doe dat werk vrijwillig en er zit veel tijd in omzetten van bestanden naar DVD dan wel memorystick, iets meer dan een druk op een knop. Een gemiddeld interview is zo 40 GigaBite. De 'toon' in het briefje stond mij dan ook niet aan en dat liet ik blijken via wat pinnig op en neer E-mail contact. Ik bestede als vrijwilliger veel tijd en energie aan dat IHC project en ik was geen betaalde werknemer die je ff een opdracht geeft. Daarbij lijkt communicatie mij ook van nut, zonde van mijn werk, kon ik het weer over doen en je geeft 'vertellers' ook verwarring.

Wat ik als vrijwilliger ook deed voor zowel het HCKW als ook het IHC was alle 220 opnamen omzetten zodat die ondergebracht kunnen worden bij 'DANS.KNAW'.

DANS is het Nederlands instituut voor permanente toegang tot digitale onderzoeksgegevens, Data Archiving and Network Services.

KNAW is de Koninklijke Nederlandse Akademie (ja met een K) van Wetenschappen.

DANS is mede een instituut van NWO.

NWO is De Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek.

Ik heb het werk dat ik zowel betaald (HCKW) en ook als vrijwilliger (IHC) deed altijd als een soort van 'bijzondere taak' gezien om aan mee te mogen dragen, mede gezien de doelstelling en waar het werd ondergebracht, KNAW/NWO lijkt mij in ieder geval een serieus iets.

Ik ben zo'n vrijwilliger die doet wat die beloofd heeft, simpel, niets bijzonders.

Dus nadat ik de eerste 52 vertellingen had omgezet naar bestanden geschikt voor opslag bij DANS.KNAW heb ik de computerschijf overgedragen aan het IHC.

Op de website van het IHC zag ik onlangs dat er een 'overdrachtsovereenkomst' is getekend door de directeur van het IHC en de directeur van DANS.

Sterker nog, het doosje dat rechtsonderdaan op de foto staat is het doosje dat bij mij vandaan is gekomen met daarin een computer schijf met ongeveer 1 Terra Bite aan gegevens van 52 vertelde volledige verhalen.

foto website IHC

Omdat ik nog 29 verhalen meer had die ook omgezet moesten worden voor digitale opslag bij DANS vroeg ik aan het IHC de computerschijf terug, scheelde de aanschaf van een nieuwe. Ik kreeg daar, ook bij herhaald vragen, geen antwoord op!

De conservator van het HCKW was de initiator van de opnamen en via hem vroeg ik ook steeds naar die schijf, hij zou mijn verzoek weer opnemen met het IHC. Ook via hem nooit antwoord op mijn verzoek gekregen. Tevens droogde de nog te interviewen mensen op, soms nog een enkele.

Ook de Indische verhalen werden altijd verteld vanaf de eerste herinneringen van een persoon tot en met hun leven na alle ellende, dus ook het gedeelte na WW2 werd verteld, sommige meer dan anderen, dat gaat dan dus ook over die eerste oorlog na WW2 om Nederlands-Indië weer te koloniseren.

Dat gedeelte dat we als Staat der Nederlanden liever blijvend willen versluieren.

NOS, 30-08-2013.

Geld voor alle 'Indische weduwen'

Indonesische weduwen van mannen die tussen 1945 en 1949 zijn geëxecuteerd kunnen een schadevergoeding van 20.000 euro krijgen. Dat heeft het kabinet besloten.

Eerder kreeg een aantal weduwen van mannen die omkwamen bij de executies in Rawagede en Zuid-Sulawesi, al 20.000 euro. Het kabinet wil gelijke gevallen nu gelijk gaan behandelen.

Excuses

Verder is besloten dat de Nederlandse ambassadeur in Indonesië op 12 september in Jakarta excuses zal aanbieden aan alle weduwen van mannen die standrechtelijk geëxecuteerd zijn. Voor deze plechtigheid zijn de weduwen uit Zuid-Sulawesi uitgenodigd.

Premier Rutte verklaart dat er geen algemene excuses worden aangeboden voor bijvoorbeeld de Nederlandse rol bij de politiole acties. Daarvoor blijft wat hem betreft gelden wat oud-minister Bot ooit heeft gezegd: "Dat Nederland destijds aan de verkeerde kant van de geschiedenis stond." Rutte gaat zelf op 20 september naar Indonesië, maar zal de excuses dan niet herhalen. Volgens hem is dat niet nodig, want de ambassadeur is de hoogste vertegenwoordiger van Nederland in Indonesië.

Nou ja, dat waren na al die jaren van traineren door De Nederlandse Staat in 2013 inmiddels dus niet meer zo heel veel weduwen..... www.deindischekwestie.nl oftewel 'de countdown'

Ik vond toen al, dat we als Nederland met dat Vredespaleis annex de zetel van het Permanent Hof van Arbitrage, het Internationaal Gerechtshof van de Verenigde Naties, de Haagsche Academie voor Internationaal Recht, de Bibliotheek van het Vredespaleis en de Carnegie Stichting wél een beetje boter op het hoofd hebben!

Ik ging toen zelf maar eens 'kijken' waar die computer schijf was.

Zoekende naar de computerschijf van verwondering naar verbazing;

Als je ervaringsdeskundige bent op gebied van het narcisme hoef je eigenlijk nooit meer verbaasd te zijn over welke shit dan ook, toch doe ik dat gelukkig nog wel en dat betekent dat ik nog steeds empathie in me heb zitten.

Van de website van het IHC

Op 8 september 2015 tekenden Yvonne van Genugten, directeur van het Indisch Herinneringscentrum en Peter Doorn, directeur van DANS, het document voor de overdracht van 70 interviews met mensen die in de perioden voor, tijdens en vlak na de Tweede Wereldoorlog in Nederlands-Indië verbleven. Door deze samenwerking blijven de interviews duurzaam gearchiveerd en vrij beschikbaar voor geïnteresseerden.

Wat mij opviel aan die tekst is dat de periode na WW2 wordt benoemd als 'vlak na de Tweede Wereldoorlog'. Pas in 1962 liet Nederland, ook weer onder druk van de Verenigde Naties, Nederlands-Nieuw-Guinea los. Die opgenomen verhalen gaan vérder dan alleen 'vlak na'.

Als je nu iets wilt 'herinneren', dan wel 'herdenken' dan werkt dat toch net als het alfabet met 26 letters, of vinden we het ook wel prima als een kind een alfabet van 20 letters gebruikt.

Of bij het leren van de tafel van 7 laten we gewoon ff 6x7 er uit, ook dikke prima.

Of de Canon der Nederlanden waar we pas later en omzichtig dat stukkie Indië aan toegevoegd hebben als .....*Dat Nederland destijds aan de verkeerde kant van de geschiedenis stond.*

Hé, kunnen de Duitsers die Nederlandse stelling ook overnemen ten aanzien van hun rol in WW2 en vinden de joden dat dan ook wel prima!
Zouden de Duitsers daar echt mee wegkomen?
Nederland is daar wél mee weggekomen in Indonesië en dat heeft een paar redenen.

Allereerst is het ons Overheidsbeleid om dat gedeelte van onze geschiedenis zoveel mogelijk uit ons collectief geheugen te wissen.

Door alle ophef is er inmiddels toch weer een nieuw onderzoek ingesteld welks onze Minister President Rutte 'goed zal volgen'.
24-02-2017

Drie Nederlandse onderzoeksinstituten gaan vervolgonderzoek doen naar de context van het geweldsgebruik in de naoorlogse dekolonisatie in Nederlands-Indië. Het kabinet stelt 4,1 miljoen euro beschikbaar voor het brede, onafhankelijke onderzoek dat in september begint.

De ministers Koenders (Buitenlandse Zaken), Hennis (Defensie) en staatssecretaris Van Rijn (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) schrijven dat in een brief aan de Tweede Kamer. Het onderzoek duurt vier jaar en wordt uitgevoerd door het Nederlands Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies (NIOD), het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde (KITLV) en het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH).

Hun aanvraag voldoet aan het kader dat het kabinet begin december vorig jaar had geschetst. Daarbij ging het erom dat het onderzoek zich zowel op het militaire als op het politieke, bestuurlijke en justitiële optreden in Nederland en Indonesië van 1945 tot 1950 richt. De drie instituten hanteren een integrale benadering, met een scherp en open oog voor de samenhang tussen de gebeurtenissen in Nederland en Indonesië in de context van de naoorlogse nationale en internationale verhoudingen.

Het onderzoek bestaat uit meerdere deelonderzoeken, bijvoorbeeld over het geweld tijdens de chaotische periode van medio augustus 1945 tot begin 1946 ('Bersiap-periode'). Ook wordt er vergelijkend onderzoek gedaan naar dekolonisatieoorlogen. De onderzoekers zullen samenwerken met historici uit Indonesië en andere betrokken landen. Getuigen kunnen ook hun verhaal doen. In samenwerking met onder meer het Veteraneninstituut wordt er een internationaal toegankelijk platform opgezet voor getuigenissen van burgers en veteranen.

Minister Koenders is blij met de gedegen opzet van het onderzoek: 'Ik ben ervan overtuigd dat het zal helpen om de bewogen periode uit ons verleden beter te duiden en lessen uit het verleden toe te kunnen passen in het huidige en toekomstige beleid.'

Terug naar mijn zoektocht van die computer schijf met vastgelegde verhalen.

Bij DANS op de website kan ik de interviews die op die computer schijf staan vinden onder 'IHC Herinneringen aan Indië'.

Helaas staan er volgens de website slechts 10 verhalen op, de rest moet nog komen.

DANS.KNAW schrijft dat de interviews wel bij het IHC te bekijken zijn.

De website van het IHC verwijst naar hun YouTube kanaal, daar staan 10 stukjes verhaal op.

Kilsdonk 8.59	stukje	echte lengte opname
Kilsdonk 2.59	11.58	01.29.51
Bakker 9.10	9.10	03.39.07
Mw. Donhuijsen 8.02	8.02	03.22.50
Van der Muur 2.44	2.44	01.52.22
In 't anker de jong 11.50		
In 't anker de jong 9.37	21.27	02.35,32
Hakkenberg 1.18		
Hakkenberg 2.12	3.30	02.40.07
Abuys 13.19	13.19	02.35.34
	<hr/>	<hr/>
	1.10.38	18.23.38

Slechts 6.3% van deze 7 verhalen laten ze op YouTube zien.

Op de website van het IHC staat bij de overdracht op 08-09-2015 van de computerschijf aan DANS.KNAW dat het om 70 interviews gaat. (dat klopt niet want het waren er op dat moment 52) Pas eind 2017 werden het samen met de andere 29 vastgelegde verhalen 81 maar die laatste voor DANS omgezette bestanden heeft het IHC nooit van mij ontvangen en daar vroegen zij ook nooit meer naar. Voor de 'bühne' leek een en ander echter wel keurig afgewerkt.

Gemiddeld duurt een vertelling ongeveer 2.33.25 uur x 52 door mij overgedragen vertellingen maakt ongeveer 132 uur en 50 minuten aan lengte.

Dat betekent dat het IHC daar vanaf 11 juni 2015 slechts 0,8% van laat zien aan het publiek. Van die zeven verhalen waar je iets van zien kunt zijn, voor zover ik weet, al heel wat vertellers gestorven, die klagen dus niet. Op DANS.KNAW staan alleen wat teksten, hun systeem geeft aan dat de bijbehorende files leeg zijn (0). Drie jaar na overdracht van die computer schijf is er nog steeds niet meer zichtbaar dan die korte stukjes op het IHC YouTube kanaal. Totaal is het ongeveer 206 uur aan 81 verhalen waarvan slechts één uur zichtbaar is gemaakt.

Nu ik het dan toch over procenten heb.

Tutte, sorry, typefout, Rutte heeft geregeld dat we van 120 km per uur naar 130 km per uur gaan in een tijd van zuinig energie gebruiken en uitstoot verminderen.

De winst van 120 naar 130 is qua tijd 7%.

Het méér verbruik aan brandstof van 120 km naar 130 km per uur is 17% hoger.

Wie heeft voordeel bij de Rutte maatregel van 130 km per uur rijden.

Alleen de brandstof leveranciers en dus hun aandeelhouders, dus de Elite.

Hé, voor wie werkt Rutte eigenlijk, voor de samenleving of voor de aandeelhouders?

Hé, is dit niet zoiets als belangenverstrengeling?

Moet ik plots denken aan mijn andere website www.hoedenkik.nl ik begin die website op de voorpagina met dat de politiek de intermediair is tussen volk en de adelaar —> Elite.

Van de conservator van het HCKW werd ik ook niet wijzer inzake wat er met onze Indische opnamen werd gedaan. Sterker nog, in de tweede helft van 2017 veranderde er enkele zaken.

Ik had in mei 2017 mijn belangrijkste klant de rug toegekeerd, RTV Drenthe.

Ik deed dat omdat ik niet meer tegen de narcistische gedragingen kon waarmee de de leidinggevende opdrachtgevers zich daar manifesteerden.

Als je overmatig narcistisch gedrag eenmaal door hebt kan je het ook niet meer verdragen en daar ik niet in een Jappen kamp zat kon ik zeggen 'doei'.

Er was binnen RTV Drenthe zelfs een klacht tegen mij ingediend door een onderbroek van wat zich verslaggever noemt omdat ik 'teveel praatte' over diep inhoudelijke zaken die tévéél waren voor wat zijn journalistiek brein aan kon. De kern hiervan is wel of geen kennis hebben over de narcistische problematiek. Als een journalist geen kennis heeft over wat balans tussen empathie & narcisme is kán een journalist, Rechter, politicus of journalist nooit goed werken, je staat zonder deze psychische kennis vakmatig echt in je blote kont.

Een van de werknemers van RTV Drenthe, een 'camjo' medewerker (in tegenwoordige tijd een journalist die ook een camera kan bedienen) annex bureau medewerker, was bij het HCKW gaan werken als PR en social media en toen dacht ik al, 'ow, ff afwachten hoe dit zich ontwikkelt'.

De conservator waar ik al 10 jaar mee samenwerkte zei er niets over. De opdrachten werden wel minder maar ik had nog geen aanwijzing dat die nieuwe medewerker mijn werk zou overnemen.

Na gedurende tien jaar een relatie opgebouwd te hebben (dacht ik) met inhoudelijk niet het minste werk verwacht je toch wel een open dialoog. Dat je iemand intern hebt aangenomen die die wellicht wat ik doe ook kan, okay, dat mag, maar gezien de jaren van relatie deel je die info dan wel even. Die open dialoog kwam echter niet.

Wel vroeg de conservator aan mij of ik een luchtpistool van zijn vader wilde verkopen omdat zijn moeder die graag uit haar huis kwijt wilde. Zijn vader was militair geweest en een stukje van hem is te zien op het YouTube kanaal van het IHC.

Intussen keek ik ook met een schuin oog naar het IHC, wat was daar aan de hand.

Het IHC wilde namelijk verhuizen en ging naar Den-Haag.

Het IHC had weinig geld en mocht van De Staat ook niet aan 'collectie opbouw' doen, dát wist ik weer van de conservator van het HCKW.

Het IHC ging vanaf een heel kleine locatie, op een zolder boven de onderhoudswerkplaats van Het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek te Arnhem, verhuizen naar een heel duur pand waarin op dit moment het Indisch Herinneringscentrum, het Moluks Historisch Museum en Stichting Herdenking 15 augustus 1945 zijn ondergebracht.

Ik had er nooit op gelet maar bestuurslid van het IHC is mw. Winnie Sorgdrager.

Ik zag twee tegengestelde bewegingen, het IHC waar ik enorm in had geïnvesteerd met gratis werk voor het vastleggen van de verhalen voor een organisatie met heel weinig geld ging zich in een heel duur pand vestigen in de ambassadebuurt van Den-Haag. Dit pand, Sophiahof, heeft geschiedkundig een Koninklijke, politieke, een Japanse en een Amerikaanse verbinding! Tevens is de Sophiahof een Rijksmonument.

Mw. Winnie Sorgdrager, ik wist wie zij was. In 1996 was zij minister van Justitie toen hoofdagent van Schiermonnikoog Rene Lanceé werd opgepakt voor vermeend seksueel misbruik. Dat werd een enorme rel waarop Sorgdrager in 1998 in conflict kwam met procureurs generaal Arthur Docters van Leeuwen.

Hoofdagent Rene bleek vals beschuldigd te zijn en van zijn collegae kreeg hij geen hulp, Rene was te 'strait' geweest jegens wat wangedragingen die plaatsvonden op Schiermonnikoog en hij had aldaar 'eilander mores' aangepakt.

Vanuit de 'mores' van de politie poogde de maten van Rene hem bij zijn vrijlating vervolgens munitie voor zijn dienstwapen mee te geven die hij eerder besteld had. Rene, helder van geest, weigerde echter die mee te nemen omdat hij zijn wapenverlof niet bij zich had en zijn maten hem dan om de hoek hadden kunnen arresteren wegens 'verboden wapenbezit'. (ik heb dit verhaal direct één op één van de bron zelf)

Ik had in diezelfde tijd, onder Sorgdrager, ook met een valse zedenaangifte te maken (meer hierover op mijn andere website www.hoedenkik.nl)

Winnie kreeg na afzwaaien als Minister ook het standaard Oranje lintje opgespeld vanwege haar vanzelfsprekende verdiensten.

(aan 'de Mores' besteed ik een apart stuk)

De conservator van het HCKW was niet strait tegenover mij dat hij camera technisch was gaan werken met hun nieuwe werknemer.

Het gratis 'herinneringen aan Indië' project met mij liet hij nog wel even doorlopen.

Over de Israël reis om verhalen van daar wonende mensen vast te leggen, waar hij al langer geleden met mij over gesproken had met, hoorde ik niets meer.

Hij kwam met een vaag voorstel om samen commercieel levensverhalen vast te gaan leggen, ik vond dat vreemd, ik begreep hem niet, wilde hij weg bij het HCKW? Ik was weer een beetje dom.

Uiteindelijk had hij niet één luchtpistool van zijn vader maar twee stuks waar zijn moeder graag vanaf wilde. Ik haalde die in mei 2018 samen met mijn vriendin op.

De conservator zei toen hij mij de tas overhandigde 'doe maar niet open hier', dat snapte ik wel, we stonden midden tussen bezoekers van het HCKW bezoekerscentrum.

In mijn auto keek ik in de tas en zag de twee luchtpistolen, ik vermoedde niets.

Toen ik wat later thuis kwam zag ik een app bericht van de conservator op mijn phone 'zat nog een verassen g bij. Kan je er wat mee?'

Ik apte terug 'net thuis, ga straks kijken'

Ik was nog maar koud thuis toen ik het bericht zag en haalde de twee luchtpistolen uit de rugzak, ik graaide dieper en vond een plastic tasje met twee doosjes.

Ik maakte de tas open en trof twee doosjes scherpe munitie aan kaliber 7.65, een volle met 50 patronen en de ander met ongeveer 20 patronen.

WEL GODVERDEGODVERDEGODDOMME!!! (Sorry gelovigen onder U)

Die eikel had mij strafbare zaken meegegeven en met wat ik al had meegemaakt met Justitie Nederland, wat de conservator héél goed wist, had justitie Nederland als zij mij gepakt hadden zonder meer 4 jaar gevangenisstraf gegeven want puur op die zoon in bezit hebben staat maximaal 4 jaar gevangenisstraf en dat is niet discutabel (moeten ze je wel op heterdaad pakken, dit kan ik nu dus ook verzinnen broeders bij Justitie!).

Ook vond ik zijn paspoort in de rugzak, met de inlegvelletjes van de immigratie van Israël. Joh man, had het me gewoon gezegd dat jullie verder gingen met jullie fijne RTV Drenthe medewerker. Zijn gedrag leek nu wel heel erg veel op zwaar narcisme, zó teleurstellend.

Was de conservator dan echt zó dom?

Ik heb het bij diverse mensen nagevraagd en iedereen zegt hetzelfde, dit kan geen foutje zijn. Als het wél een foutje is, nou ja, ik oordeel hem maar niet.

Ik heb zijn rugzak met paspoort en munitie gelijk de volgende dag aan hem teruggebracht op het HCKW. Direct aansluitend stuurde ik hem, hun nieuwe medewerker die ik al jaren kende van RTV Drenthe en de directeur van het HCKW een E-mail met als kopje 'verdriet'. Eigenlijk was ik vanwege mijn eigen, hem bekende, achtergrond heel diep geschokt door het gebeuren.

Kreeg ik de volgende ochtend een re E-mail van hem terug met één regel; '*wat is dit?*' Die reactie kan alleen van iemand zijn die op dat moment in ieder geval een piek in zijn persoonlijk narcistisch gedrag had.

Dus, ik schreef hen terug en legde het uit zonder het woord 'munitie' te gebruiken.

Kreeg ik een E-mail terug van de directeur die 100% voldeed aan dé kenmerken van narcistische gedragingen. Ik ga niet in analytische details nu.

Waar de recatie op neer kwam; *Ik had het gedaan, ik was niet netjes naar zijn conservator geweest dus nu waren de verhoudingen verstoord én ze zouden wel vaker op reis gaan met hun nieuwe werknemer X.*

Via iemand bij RTV Drenthe hoorde ik later dat daar door die X verteld was dat ik boos was geworden omdat X samen met de conservator naar Israel was geweest en ik me dus gepasseerd voelde. Het word 'sorry' kennen ze binnen het HCKW ook niet meer.

My God, dat soort gedrag op dit werk-denkniveau, dat zijn nou o.a. narcistische kenmerken.

Met wat ik in mijn verleden aan reizen heb meegemaakt en heb gefilmd kunnen álle medewerkers van RTV Drenthe én het HCKW opgeteld niet tippen én ik was en ben juist daarom al jaren hélemaal klaar met vliegen en reizen.

Mij ging en gaat het om het gedrag, de eerlijkheid, de oprechtheid, de band die je denkt opgebouwd te hebben, de manipulatie versus de waarheid. Ze snappen het niet eens.

Ik haat narcistische gedragingen die door velen inmiddels gezien worden als normaal maar feitelijk behoren tot de kenmerken van de persoonlijkheidsstoornis 'narcisme' (DSM-5).

Okay, gaat deze zoektocht naar die computer schijf weer verder.

Ik was in ieder geval helemaal klaar met het HCKW en ook met het IHC.

Ik heb op een zondag alles keurig netjes afgegeven bij de balie van het HCKW, de luchtpistolen van de moeder van de conservator en ook de computerschijven van het IHC.

Kan Winnie Sorgdrager de computer schijven met verhalen van het IHC wel ff wissen.

Mijn zoektocht ging echter verder en ik kwam aan bij 'beyond' !

Over wat 'beyond' eigenlijk is, lees het aparte stuk 'beyond' op mijn website.

Beyond;

Ik had, mondjesmaat, al verhalen gehoord over dingen die verder gingen dan oorlog.

Er zijn ook zoveel meningen en manipulaties, met name door onze Overheid.

Of mensen die zeggen dat KNIL militairen fout waren of Nederlandse Militairen die fout waren, of mensen die leed in Nederland vergelijken met leed in Indië.

Ik ga de waarheid duiden op basis van de verhalen die ik heb opgenomen en waarvan slechts 0.8% is geopenbaard.

Ik heb daarbij nu door hun handelswijze lak aan het HCKW & het IHC, niet om dat vliegreisje voor het HCKW maar omdat het HCKW & het IHC de waarheid niet openbaren.

Waarom doen zij dat niet, omdat zij afhankelijk zijn van de Overheid.

Oei, hoe deden de Duitsers dat in oorlogstijd jegens hun leidinggevenden?

Oei, oei, foute tekst, bijt niet de hand van die je voedt,

oei, ook foute tekst,

oei, wat nu?
Ga doden herdenken in 2019!
Ik ga nu nieuwe doden toevoegen die we niet herdenken!

En dan kun je hun reactie voorspellen:

Bij het HCKW en mogelijk IHC zullen ze uiten 'ach, hij heeft een zwaar verkleden en ziet het niet meer helder', zo is het verweer van narcisten, niets is echter minder waar.

Een journalist van RTV Drenthe schreef mij al eerder dat ik de 'verkeerde afslag' had genomen, zulke reacties krijg je van mensen met gebrek aan kennis inzake narcistisch gedrag.

Even iets uitleggen over de verborgen agenda's van bovengemiddelde narcisten en hoe burgers daarmee omgaan;

Narcisten hebben altijd een verborgen agenda, dat komt omdat zij 'anders genieten' dan normale mensen. Normale mensen kunnen narcistische mensen meestal ook niet begrijpen, dat komt omdat mensen met teveel narcisme in hun behoeften véer over de te begrijpen normale grenzen heen gaan en die gedragingen betreffen altijd 'geld macht of seks', al dan niet in een combinatie, dat zijn de grensoverschrijdende middelen waarmee zij hun innerlijke bevrediging invullen.

Ik noem dat gebied van het narcistisch gedrag 'beyond', gedrag dat voorbij gaat aan wat een normaal mens snappen kan. Vandaar dat normale mensen vaak verblind zijn door, of blind zijn voor de narcistische verborgen agenda's / doelen.

Toch kunnen 'normale' mensen het nemen van hun persoonlijke verantwoordelijkheid niet ontlopen. Mijn vriend schreef mij het volgende;

Het nieuw omarmde evangelie;

Ik bedenk nog even wat na ons gesprek van vannacht.

De Katholieke kerken lopen leeg want de mensen zijn hun geloof verloren. Sommigen zoeken in andere religies, anderen berusten zich in dat feit. Echter, stilzwijgend en vaak onbewust hebben we mondiaal als mensheid een "nieuw" evangelie omarmd, narcisme genaamd! Alles onder de noemer "verneuk ieder ander, begin bij uzelf"! In ieder geloof/religie speelt de ziel een speciale rol. Ook binnen het narcisme is dat niet anders. Namelijk, door narcistische handelingen doe je een aanval op de vrije wil/keuze van je medemens. Welke "hierboven" als een misdaad wordt gezien! Niet dat je door een bestraffende God na je overlijden berecht wordt, het is een universele wet. Die trouwens in iedere religie beschreven wordt. Je bent dan na het overgaan zelf degene die jouw daden beoordeeld/berecht. Reïncarnatie en het fenomeen karma zijn in de loop der jaren uit de bijbel verwijderd, echter de gevolgen na zo'n narcistisch leven en te moeten terug komen zijn niet te beschrijven. Valt zeker niet te benijden, want er heerst universele orde en gerechtigheid. Alleen anders dan de meeste mensen zich kunnen voorstellen. Hoe zou je over jezelf oordelen en wat zou je een passende straf vinden op basis van jouw narcistische handelingen gezien en invoelend (want dat kun je dan wel heel goed) vanuit al jouw slachtoffers?

In onze maatschappij zie ik iets dubbels. Er is een grote slapende massa die, zoveel mogelijk in die toestand gehouden wordt door ze in de overleving stand te drukken. Ze worden overladen met dingen die moeten. En vooral bezig gehouden worden met zinloze handelingen zoals social media. Alleen door een heel heftige, vaak emotionele gebeurtenis als ziekte of overlijden van een dierbare kan hun leven even tot stilstand worden gebracht. Echter alles in onze maatschappij is er op gericht om je zo snel mogelijk weer in die overlevingstrance te drukken. Aldus vereist het veel bewustzijn om daar weerstand tegen te bieden zodat je jezelf in de gelegenheid brengt om je dingen af te vragen over jouw eigen leven en de toestand in de wereld. En da's geen moeilijk doenerij, gewoon jezelf logische simpele vragen stellen als ; hoe zijn de dingen zo gekomen zoals ze zich voordoen? Je merkt dan dat alles dat er toe doet in het leven, in de wereld omgekeerd is. Nergens is de logica meer in te vinden, ja , vanuit een getwiste gedachtegang.

Dit beseffende kun je twee keuzes maken. Je kunt je verdiepen in de materie, er achter komende dat het gebrek aan logica en zingeving zich in ieder aspect van je bestaan geïnfiltreerd heeft. Van uit dat gegeven zul je doen wat je kunt om het roer proberen om te gooien, want je hebt dan het gevoel dat je dat wel moet doen, je kunt niet anders meer.

Of het wordt je allemaal teveel die informatie, kunt dat niet aan denk je en je besluit het niet te willen weten en laat je weer wegzakken in de overlevingstrance. Deze mensen doen dit dus bewust. Daarmee kunnen ze dus weten dat ze meewerken aan systemen die destructief zijn voor de mensheid en de planeet. Zolang je nog een mensenlichaam bekleed kun je jezelf voor de buitenwereld nog verschuilen in de massa. Echter, na het overgaan niet meer. Dan gaat het alleen nog over jouw eigen daden en jouw weten! Geen verstoppen meer mogelijk.

Tot zover even deze overweging.

P.S. Wat ik nog wilde zeggen , de mensen in die laatste groep zijn wat mij betreft zeker niet noodzakelijk narcisten. Echter, het niet willen weten van verantwoordelijkheden, al was het maar voor je eigen leven of die van jouw dierbaren, geeft je nog geen vrijbrief voor apathie. Al het bovenstaande is niet persoonlijk aan jouw, slechts in algemene zin geschreven!

De nieuwe locatie voor het IHC te Den Haag;

Nou, daar gaan we dan;

Vanaf weggestopt zijn op een achteraf zolder te Arnhem naar zo'n duur pand in Den-Haag.

Hoe komt dat en waar komt het geld vandaan, wat is de verborgen agenda!

Wie betaald de huur of de koopsom écht.

Of is het een vorm van zwijggeld. Die gedachte sluit in ieder geval wel aan bij de 81 complete verhalen die kennelijk worden versluierd —> vergeten.

Ik ging te lastige vragen stellen over de computer schijf en dus over de verborgen agenda.

Bestuurder Winnie Sorgdrager die lid is van De Raad van State, een organisatie van die ik al jaren stel dat zij corrupt zijn, niet als mening maar als onderbouwd feit. (lees 'de mores')

'Ze' helpen en dekken elkaar, 'de mores' is een grote versluierde agenda die beyond is.

Een van de getraumatiseerde vertellers over Indië die ik heb opgenomen, kwam ik tegen op www.indisch4ever.nu, hij liet zich daar nogal stevig uit over wat hij vond van de nieuwe locatie van het IHC. Dat kwam er volgens hem op neer dat er alleen maar een duur betaalde directie zit die niets doet en het IHC niets meer was dan een 'huiskamer' waar mensen terecht kunnen. Andere gebruikers op de blog becommentarieerden zijn stevige mening. Ik voelde wel een beetje met hem mee, zeker ook als je 'Het nieuw omarmde evangelie' snapt.

Ook bij het HCKW geraakte ik over mijn houdbaarheidsdatum heen. Ik bleef maar aan de conservator vragen naar die computer schijf. Van hem wist ik ook dat de Indië oorlog een van twee kanten smerige oorlog was, hetgeen ik onderschrijf.

Maar wat was de achterliggende agenda van die oorlog!

Zowel het HCKW als het IHC zijn min of meer gebonden want zij worden gefinancierd door de Nederlandse Overheid. Beiden wilden / willen uitbreiden en hadden meer gelden nodig.

Kijk, de achterliggende vraag achter woonoord Schattenberg is vanzelf wel waarom moesten ze weg uit Indonesië en waar vochten ze eigenlijk écht voor, die info geven de herinneringscentra niet. Het IHC zit nu in ieder geval slechts 1200 meter van het Shell Hoofdkantoor Nederland af in een heel mooi en duur Rijksmonument en ook hadden ze geld voor flink verbouwen.

Door een toeval tijdens mijn speurtocht stuitte ik op een historicus-journalist die ook bezig is met ons Indië verleden.

Ik heb contact gezocht en te kennen gegeven over al die opgenomen verhalen die er liggen en niet gebruikt worden. Zij is betrokken bij het nieuwe eerder genoemd onderzoek van vier miljoen en schreef dat het nu wel een goed onderzoek wordt. Oud Unilever man Mark Rutte kijkt tenslotte

kritisch mee met het onderzoek en zijn steun is oud Shell medewerker Wiebes, tijde mannen hebben al heel goed en kritisch voor de aandeelhouders van Shell gezorgd. Ik geloof dus niet in dat goede vier miljoen kostend onderzoek want ik denk dat de agenda erachter toch een doofpot blijft. Dus 'wat' wordt er verborgen gehouden! Daarbij zit zij, haar geschreven werk bekeken hebbende, naar mijn mening, qua inhoudelijke balans teveel op wat foute Nederlandse militairen in Indië hebben gedaan want dát zit dus wel wat anders in elkaar! Net als Nederlandse oud militairen hier niet praten over hun wandaden doen oud Indonesische militairen en vrijheidsstrijders dat evenmin. Dus zoek de balans en vind de verborgen agenda.

Enkele stukjes met de camera opgenomen verhaal;

Tijdens de verhalen die ik opnam, ook wel met oud militairen, werd er wel eens 'iets' verteld. Zeker militairen zijn zeer terughoudend, waarmee zij zichzelf voorzagen van slecht daglicht. Dat er sprake was van standrechtelijke executies door Nederlandse Militairen is nu bekend. Tevens gingen alle, veelal zeer jonge dienstplichtigen met nauwelijks opleiding, om voor hen onbekende redenen naar Indië. Als zij daar jaren zaten kregen ze ook nauwelijks informatie, radio hadden ze niet en 'Het nieuw omarmd evangelie met smartphone's' bestond nog niet. Je kunt hen nu dus ook veel te gemakkelijk vanuit je luie stoel gaan veroordelen. Dan dien je wel eerst de achtergrond van die politionele acties beter te snappen!

Kijk, het narcistische gaslichten van het volk door De Nederlandse Staat wordt gedaan door te zeggen 'foute Duitsers' en 'foute Japanners', maar nogmaals, de verborgen agenda om na WW2 te gaan vechten tegen de Indiërs wordt verzwegen.

Dingen die ik tijdens de opnamen heb opgepakt;

Er was vanuit Nederland een informeel bericht dat het KNIL geen krijgsgevangenen mocht maken, hetgeen in zich al de intentie van het plegen van een oorlogsmisdrijf is. De oud militair vertelde dat hij bij zijn Luitenant moest aantreden en het militair bevel kreeg om een gevangen genomen Plopper (Indisch vrijheidsstrijder) van wie de duimen bijeen waren vastgebonden een nekschot te geven en zijn lijk daarna in de rivier te gooien. Deze militair weigerde dat dienstbevel echter uit te voeren waarop zijn Luitenant hem zei 'dat wordt dan De Krijgsraad als we weer in Nederland zijn'. Die Luitenant sneuvelde wat later echter zelf en die Krijgsraad kwam er dus niet van.

Een andere militair vertelde dat als ze een Kampong moesten inspecteren, de blanke KNIL militairen de kampong eerst omsingelden en de Indische KNIL militairen dan de kampong in gingen om daar hun werk te doen. Wat dat werk dan inhield werd niet verteld, daar treed de schaamte binnen.

Maar ook veel verhalen over patrouille lopen en dat ze overal werden beslopen en beschoten. De achterhoede van een patrouille liep het meeste gevaar, net als ook de voorhoede. Als Indische vrijheidsstrijders, Nederlanders of collaborateurs van Nederland te pakken kregen werden die vermoord en heel vaak ge-ching-changt, letterlijk in mootjes gehakt en zo troffen ze regelmatig Nederlanders aan. Er ontstond wederzijds haat en vrees en dat is voor beperkt opgeleide dienstplichtige militairen (in die tijd wisten we ook nog niet wat we nu weten over ons brein) en vrees en haat vormen samen onder beide strijders groepen een ernstig gevaar voor onbeheerste gedragingen, de militairen leefde constant in angst. Het was een guerrillaoorlog. Het was een wederzijds jij of ik en dan delft de rede het onderspit.

Veel oud militairen hebben ook wroeging en voelen zich schuldig over iets dat zij zowel voor de Nederlandse Staat maar ook wel eens totaal 'out of control' deden, of niet!

Neem nou die treinkaping bij De Punt. Dat is ook een situatie die door zowel De Nederlandse Regering als ook door Indische mensen is veroorzaakt. De eerste gekomen generatie Indische

mensen waren misleid door de Nederlandse Overheid en zij gaven hun kinderen hun denkbeelden en frustraties mee.

Vervolgens gingen we de gekaapte trein bestormen en doden we net als gedurende '45-'49 de 'vrijheidsstrijders'.... of terroristen..... en weet je, het is zoals mijn vriend het schreef *door narcistische handelingen doe je een aanval op de vrije wil/keuze van je medemens* en ook toen hebben een of meerdere mariniers het geslachtsdeel van een reeds omgebrachte vrijheidsstrijder van dichtbij nog extra kapot geschoten, ik bedoel maar, waar zat hun adrenaline niveau toen..... Het is net als die 'mooie' sport voetbal waar spelers en publiek vaak de controle over zichzelf verliezen wegens gebrek aan aangeleerde cognitieve vaardigheden. Oftewel, mijn onderwerp, cognitie is kennis en de mogelijkheid om kennis met je brein te verwerken en die kennis hoort thuis in het basis onderwijs. Narcisten hebben die vaardigheid permanent verloren. (zie 'uitleg spiegelrat') Dat onze regering de kennis inzake cognitie bewust niet in ons basis onderwijs inbrengt heeft met machtspolitiek te maken want dan houd je het volk (onderstroom) blind en heb je daardoor zelf (bovenstroom) niet alleen meer macht over de onderstroom, je bent juist daarom als bovenstroom ook verantwoordelijk!

Door wie werden de de Nederlandse als ook de Indische militairen (onderstroom) aangestuurd, door de Nederlandse Regering (bovenstroom) en door Suharto met zijn aanhangers (bovenstroom), beide partijen zweepten hun onderstroom strijders op om voor hen te vechten vanwege 'n belang dat op het spel stond en dat was niet 'de vrijheid'. Dat woord 'vrijheid' is veelal gewoon een leeg begrip waarmee de bovenstroom vanuit hun narcisme de onderstroom gaslicht en manipuleert.

Kwam ik een 90 jarige man tegen en die klom door het raam mijn leven in;

Een man die als Nederlands militair heel lang in Nederlands-Indië heeft gevochten en zijn verhaal absoluut niet voor de camera vertellen wil.

Wel wilde hij het schoorvoetend met mij delen, hij kon zijn verhaal nergens kwijt en snapte dat ik hem zou snappen.

Door mijn werk voor het IHC en het HCKW werd ik voor hem een soort van 'steunpunt'.

Volledig geanonimiseerd mag ik zijn verhaal hier wel gebruiken.

Ik zal mijn bron nooit prijsgeven, het is een lieve wijze zorgzame man ook.

Vertelde hij mij, vanwege mijn zoektocht, op een dag

'je moet eens gaan onderzoeken hoe het met het goud en de olie van Indonesië zit'.

Hij heeft lang in Indië gezeten en had zijn ogen wel open.

Dus dat ben ik gaan doen en ik vond on-line al snel een interessant 'stukkie'.

Unilever & Koninklijke Shell, multinationals in crisistijd;

Een studie naar de impact van de Tweede Wereldoorlog op het voortbestaan van Unilever en Koninklijke/Shell van 26 augustus 2010.

Een masterthese door Danny Desar, opleiding geschiedenis Universiteit van Utrecht, Faculteit der Geesteswetenschappen.

Ik zal de PDF, naast dit stuk van mezelf, on-line zetten.

Eind 19de eeuw ontstaat de olie industrie. Het midden Oosten is dan qua olie nog niet in beeld.

Desar; Ook op andere plekken in de wereld werd er echter olie gevonden, zoals bijvoorbeeld in Nederlands Indië. Op 16 juni 1890 werd daar de 'Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië' opgericht.

De titel 'Koninklijk' werd door Koning Willem III geschonken als teken van zijn morele ondersteuning van de nieuw gevormde onderneming. (Willem stierf op 23 november 1890)

Interessant vind ik dat Koning Willem III zich toen al verbond met een net nieuw gevormde onderneming, lijkt mij dan eerder dat dit met aandelen in de onderneming te maken had.

Aardig vind ik ook dat Desar voorzichtig is de koppeling te maken en benamingen gebruikt als

De Koninklijke, Koninklijke/Shell. Je ziet Koninklijke Olie ook nog wel als aandeel benoemd worden. Ach, binnen ons Koningshuis mogen aandelen en bezittingen gewoon belastingvrij worden doorgegeven, dus zicht hebben we daar als democratie niet op.

Ik vind het kaartje hieronder ook wel aardig om de afmeting van Nederlands-Indië dat rijk is aan grondstoffen, nu zijnde Indonesië, even te tonen in vergelijking met....

Desar; Het **nieuwe** bedrijf 'Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië' begon met een aantal kleine concessies in Nederlands Indië. De concessies waren veelbelovend en er werden grote hoeveelheden olie gevonden. Door middel van een eigen infrastructuur aan te leggen op het eiland naar een dichtstbijzijnde haven zorgde men ervoor dat het bedrijf al snel ging lopen. Rond 1898 zag de toekomst van het jonge bedrijf er rooskleurig uit met een jaarlijkse omzet van 5 miljoen kratten olie.

Desar; Er was een Engels transportbedrijf van de gebroeders Samuel & Co. Zij vervoerden van alles en nog. Voor het logo van hun vervoersbedrijf namen zij een schelp en hun vervoersbedrijf heette Shell. Er kwam een fusie tussen De Koninklijke en Shell met een verhouding 70% Koninklijke en 30% Shell. De 'Shell groep' was een feit.

Desar; De Koninklijke / Shell groep, is verdeeld in een Nederlands deel, de Bataafsche (Koninklijke) en in een Brits deel, Shell Transport (Anglo Saxon).

De naam Shell om publiekelijk mee naar buiten te treden was beter dan met Koninklijke. Als Shell zware vervuiling heeft veroorzaakt; aardbevingen in Groningen, vervuiling Nigeria, klimaatverandering wereldwijd, boren op de noordpool, het asfaltmeer in Curaçao, gezondheidsschade in Brazilië, oliedepot in een Filipijnse woonwijk, olieramp Argentinië, Greenwashing, mensenrechtencommissie frustreren (bron Greenpeace) dan kan toch beter de naam Shell gebruikt worden dan Koninklijke.

Koninklijke veroorzaakt aardbevingen in Groningen....., nee, dat kan natuurlijk niet! Meelopers met narcisten hebben bewust gekozen het niet te willen zien, vaak bang voor hun salaris en / of persoonlijke gevolgen.

Ik geloof niet dat iedere Nederlander na WO2 verzetsstrijder was, hoe zit dat dan met de Indische verzetstrijders in Nederlands-Indië, hadden de moffen dan gelijk dat zij Nederlandse verzetstrijders standrechtelijk dood schoten!
Een narcistische spagaat wellicht?
Bovengemiddelde narcisten gebruiken vaak een masker om hun ware aard achter te verschuilen.
De wolf in schaapskleren.

De NAM Nederlandse Aardolie Maatschappij is een masker van Shell!

Is de Schelp van Shell (30%) dan het masker waar het Koninklijke (70%) achter schuil gaat?

In 2016 bezocht onze Koning het aardbevingsgebied in Groningen.
Zat moeder dan onderwijl aandelen te tellen?
Het Gronings publiek is bij het bezoek van Alexander evenwel goed op afstand gehouden.
(Google de afbeeldingen gerust even)

Zijn al die Koninklijke bezoeken aan Shell wereldwijd nou landsbelang of familie belang!

Welk belang diende het in '45 - '49 dat Nederland in Indië in een guerrillaoorlog terecht kwam?

De Japanners of de Koninklijke;

*Desar; Japan wilde tijdens WO2 olie uit Nederlands-Indië.
Er kwam een overeenkomst tussen Japan - Nederland en de VS.
De VS en Nederland spraken af om de beschikbaarheid van olietankers te beperken waardoor Japan niet genoeg brandstof voor de oorlog kreeg.
Shell was toen als transportbedrijf inmiddels een 'Tank Syndicaat' geworden.
De VS mochten niet deelnemen aan de oorlog in Europa en hadden een 'grond' nodig om zich te kunnen gaan mengen.
De Japanners bombardeerde Pearl Harbour in de Stille Oceaan.
De Amerikanen konden Nederlands-Indië toen niet meer helpen, de VS had toen wel de aanleiding zich in WO2 te gaan mengen.
De Japanners namen Nederlands-Indië in om de grondstoffen, de olie.
Na de atoombommen op Japan en de wereldvrede verklaarde Soekarno Indonesië onafhankelijk.
Na de tweede wereldoorlog wilde de aandeelhouders van Koninklijke / Shell Nederlands-Indië toch weer terug veroveren vanwege hun winsten! Dus, Koninklijke / Shell, wie zijn de aandeelhouders waarvoor de Nederlandse Regering die oorlog na WO2 begon!*

Tijdens de tweede wereldoorlog werd er in Londen door de leiders van de twee multinationals Koninklijke/Shell & Unilever overlegd hoe de oorlog te overleven en hoe daarna verder.
De Voorzitter van dat overleg was onze eigen Koninklijke Hoogheid
Prins Bernhard van Lippe-Biesterfeld.

Indonesië na de overdracht in 1949;

De Olie kwam in handen van de nieuwe machthebbers, een hoge Indonesische militair (bovenstroom) ging die handel bestieren.
Volgens zeggen heeft aan het einde van WO2 een Japanse Generaal nog even snel het beschikbaar goud mee naar huis genomen.
De VS wilde tijdens de koude oorlog betrokken blijven bij Indonesië vanwege hun grondstoffen.
De goudwinning was in 2013 nog steeds in handen van de militaire machthebbers, dat heeft weer een connectie met de wereldwijde goud balans.
Het Indonesisch volk (onderstroom) is niet beter geworden van de verkregen onafhankelijkheid en vrijheid, Nederlanders zijn er vaak nog welkom (niet bij radicalen).

Uiteindelijk ging ook die oorlog om de narcistische behoeften zoals geld macht en/of seks ter bevrediging van de 'beyond' behoeften van de aandeelhouders van de bovenstroom. Wie kent niet de verhalen van Soekarno en Soeharto en de onderlinge massamoord van de Indonesiërs in '65-'66 van zo ongeveer 1.000.000 mogelijk communistische Indonesiërs. Met of zonder Nederlands overheersing, ook toen werden er mensen afgeslacht.

HCKW juni 2018;

Een nieuw reclamespotje voor de provincie Drenthe 'fijn op vakantie ook ff langs uitgaanscentrum HCKW'. Er was volgens de directie HCKW even niet opgelet door zijn werknemers. Dat soort fouten ontstaan op basis van dat Nieuw omarmd evangelie, dan voelen mensen niet meer vanuit hun ziel (hun binnenste) waar de normale grenzen liggen. Bij fouten wordt dan vanuit de mores alles goed gekletst, ook al gaan we daarom onzin uitspreken. Het woord 'sorry' kennen mensen die het Nieuw omarmd evangelie volgen (narcisme) niet meer.

Als ik dan onlangs op televisie, hoe nobel ook, de herdenking zie van Kamp Vught en kinderen de namen hoor uitspreken van 1300 afgevoerde en vermoorde kinderen, draait mijn maag om van de hypocrisie die ik zie. Waar is de lijst namen van de Indiërs en wie spreekt die namen hardop uit, of erken te zijn zoals Beel, Drees, Kok, Van Acht, Lubbers, Van Acht, Balkenende, Rutte, Zijlstra, Wiebes, Kamp, NAM, Koninklijke en Shell.

Premiers veranderen altijd allemaal als ze eenmaal Premier zijn, wel eens op gelet!

Als wij de mensen herdenken die door NAZI Duitsland vermoord zijn dienen wij ook de Indische mensen te herdenken die in het belang van o.a. Koninklijke Shell vermoord zijn door onze militairen die handelden in opdracht van de Nederlandse Staat.

Eeuwen terug werd er ook zo oorlog gevoerd, de adel stuurde de manschappen om voor het belang van de adel te vechten.

Dat de Jappen vreselijke dingen deden weten we, ik ga de gruwelijkheden en trauma's die ik heb vastgelegd nu niet aanhalen.

Die man die door mijn raam klom en mijn venster daarmee verder opende;

Ik ga het nu weer ff, zo groot als het is, wat kleiner maken.

Ik ga teksten aanhalen van die man die door mijn raam klom over de situatie Nederland versus Nederlands-Indië.

Een jonge man die 'op drift raakte'.

Hij was een soort van zigeunerjongen die tijdens WO2 al begon te zwerven.

Hij werd vanuit zijn op drift zijn een soort van 'kanonnenvlees'.

Ik ken hem als een eerlijk en oprecht mens en zo heb ik zijn hele verhaal ook ervaren.

Ik laat veel weg om de essentie te houden bij onze oorlog in Nederlands-Indië ná WO2.

Hij had amper een militaire opleiding en was 17 jaren jong.

1946. De eerste klussen die ik in Priok moest doen, waren nogal schokkend. Er heerste op dat moment grote hongersnood in het land. 's Morgens om vier uur reden wij met een grote truck naar de stad Batavia om de hongerdoden van die nacht van de straat op te pikken. Die werden naar het strand gereden, met benzine overgoten en verbrand.

Op een dag ontdekten wij tussen de stapel lijken, een jongetje van een jaar of vier á vijf dat nog leefde! We hebben stad en land afgezocht naar een ziekenhuis, dat hem wilde opnemen, maar dat was niet mogelijk. Daarom hebben wij hem via een achterdeur in het militair hospitaal laten opnemen, onder mijn naam; hij zou voortaan XXXXX XXX XXXXXX heten. Nadat hij was opgelapt, heb ik de zorg voor hem op me genomen.

Voor f 35 per jaar kon hij naar XXXXX in XXXX en hij heeft daar leren lezen en schrijven. De hele tijd heeft hij bij ons in het kampement gewoond en verrichtte buiten schooltijd allerlei hand- en spandiensten voor ons.

(Wij deden het werk van de lijkverbranding met vier chauffeurs en een ervan was XXXXX. Toen de oorlog na een aantal jaren zo goed als voorbij was, ben ik naar XXXXXXX op XXXXXXX (Borneo) betrokken en is de kleine XXX door XXXX in een plunjezak mee aan boord gesmokkeld en als verstekeling meegereisd naar Nederland. Hij is later door XXX & zijn latere vrouw geadopteerd en hij heeft hem grootgebracht. Hij had later XXX XXXX XXXXX maar is helaas al jong aan kanker overleden. Ik heb hem nooit weer gezien maar heb zijn lotgevallen van XXXX zelf gehoord op de eerste reünie)

De eerste klus van de lijkverbranding heb ik een tijdlang gedaan, tot de legerleiding dat door krijgsgevangenen Japanners liet overnemen. Die werden ook wel ingeschakeld om de voormalige concentratiekampen te bewaken, nu tegen de 'ploppers' (guerrillastrijders), die de inwoners van de kampen wilden vermoorden. Onder het gezag van de Amerikaanse generaal McArthur, commandant van de geallieerde strijdkrachten in zuidoost Azië, waren de rollen nu immers omgedraaid, maar de toestand in de wereld bleef chaotisch.

Eind 1946 en begin 1947 werd ik voor dezelfde taken - het aan de praat krijgen van oude legervoertuigen - ingeschakeld in XXXXXX. Daar waren de loodsen vol met oorlogstuig, door de Amerikanen gedumpt of door de Japanners was achtergelaten nadat ze waren verslagen. Hun materieel was eigenlijk vergelijkbaar met het Amerikaanse en ik had de handigheid het aan de praat te krijgen en te houden. Dat spul moest naar diverse gebiedsdelen worden overgebracht. In drie maanden tijd heb ik meerdere reizen naar gemaakt om boten meer afgedankt legermateriaal te laden en te lossen, samen met militairen van het KNIL. Dat was een heel gedoe wegens de grote verschillen tussen eb en vloed in de haven van Hollandia (nu Jayapura); het materieel moest eerst in de haven op landingsboten worden geladen en werd vervolgens op zee overgebracht op de grote vrachtschepen.

De eerste politionele actie, die plaats vond van 21 juli tot 5 augustus 1947, was bedoeld om de gebieden op Sumatra en Java te heroveren, die Nederland altijd economisch gewin hadden gebracht: de olievelden, de plantages en fabrieken. 'Operatie product' luidde dan ook de toepasselijke naam voor deze actie, die geen koloniale oorlog tegen het zelf uitgeroepen Indonesische bewind genoemd mocht worden. Onder druk van de pas opgerichte VN werd op 5 augustus 1947 een staakt-het-vuren afgekondigd en daarmee werd deze frontoorlog voorlopig beëindigd.

De tweede politionele actie - ik was toen al weer thuis - was van september 1948 tot 5 januari 1949. Deze keer was de aanval gericht op het bestuurscentrum van Jogjakarta, waar Soekarno en Hatta werden gearresteerd.

Evenals de eerste actie was ook de tweede politionele actie weliswaar een militair succes, maar het werd een politiek fiasco; de stemming in zowel Indië als in het buitenland was zeer anti-Nederlands. Het republikeinse leger trok zich overal terug maar daarmee kwam niet een eind aan de vijandelijkheden.

Tijdens de eerste politionele actie werd ik op Java ingezet om materieel naar de troepen te brengen en om kapotte spullen af te voeren naar de Leger technische Dienst om weer gemaakt te worden. Alles wat kapot ging, werd in eerste instantie van de weg geduwd, en dan pikten wij dat later weer op. De Nederlandse overheid was immers heel zuinig in die tijd. Het was een kwestie van heen en weer rijden met materieel van en naar de troepen. Ongevaarlijk was het echter niet vanwege mogelijke aanslagen en bovendien moesten wij met ons transport soms omrijden over wegen die nog niet bevrijd waren. Ook duurde ons werk van halen en brengen en repareren langer dan de eigenlijke militaire acties.

Ik was inmiddels een jaar of 19. (nauwelijks militaire opleiding en min of meer toevallig als jonge man Militair geworden en terecht gekomen in Indië)

Na de politionele acties schakelde het Indonesisch Nationale Leger (NTI) over op een guerrillaoorlog, die uiteindelijk veel meer slachtoffers van beide kanten zou vergen dan de beide politionele acties. Pemoeda's (jonge ongeregelde vrijheidsstrijders, die zich vaak niets van leger of politie aantrokken) en ploppers (of 'ploppers', geregelde guerrillastrijders) staken de afgesproken

frontlinie over naar ons toe om aanslagen te plegen. Wij mochten officieel echter niks terugdoen vanwege gemaakte afspraken, die generaal Spoor had gemaakt met het TNI. Een en ander leidde voor ons tot hachelijke situaties met vaak dramatische gevolgen. Vrachtwagenchauffeur of niet, je was onder die omstandigheden overal geschikt voor en werd ook ingezet voor andere klussen. Op een dag - het zal na de eerste politionele actie geweest zijn - waren wij met twaalf man en een sergeant op patrouille. Er waren overal bomen omgezaagd, dus moesten wij uit de auto's stappen en gingen te voet verder, naast de weg. Toen kregen wij plotseling vuur en moesten wij zo goed mogelijk dekking zoeken. Vier man van ons werden geraakt, drie waren op slag dood en één was zwaar gewond. Wij moesten ons terugtrekken, over kleine dijkjes, wadend door het water, terwijl we werden beschoten. Toen wij later terugkwamen met versterking, vonden wij onze jongens, allemaal dood met hun afgesneden 'piemels' in de mond. Zo vernederend en zo onnodig! Dat zie je dan met je eigen ogen en dan wordt je vreselijk kwaad! (red; 19 jaar zonder gedegen opleiding) Dan krijg je toestanden waar ze nu nog altijd over twisten; dat wij dorpingen hebben doodgeschoten. Het had niet gemoeten maar het zijn wel je maten, die zij dat hadden aangedaan. Wij hebben toen een kampong leeg geschoten, geen mannen - die waren allang gevlucht - maar vrouwen en kinderen. Het ging er vreselijk aan toe, dat realiseer je je later pas. En het werd niet in opdracht gedaan! En wij werden ook niet gedrogeerd, zoals de troepen in de Eerste Wereldoorlog, maar wij waren blind van woede, je zag niets en dan heb je wel zo'n 'ding' in je handen. Wat de moffen deden met hun represailles had dezelfde reden; wij wilden destijds de Duitsers weghebben, zij wilden de Nederlanders verjagen en dat leidt tot wreedheid over en weer. Wat wij toen hebben gedaan was het ergste, maar het was niet de enige keer dat er wreedheden zijn gepleegd. Het was de constante dreiging. Dan loop je over die smalle en gladde sawa dijkjes van dorpje naar dorpje, waar van alles groeit: bananen of rijst, ieder heeft zijn eigen kleine lapje grond. Dan krijg je vuur en probeer je via de lange wallenkant weg te komen door het water. Je steekt je hoofd omhoog en krijgt weer vuur. Het kan een half uur duren, een uur, soms twee uren. Je ziet ze niet, je wilt weg; uiteindelijk red je het, je schijnt van angst in je broek, je voelt je geen mens meer. Je komt in een kampong en ziet alleen vrouwen en kinderen. Je vraagt in je beste koelie-Maleis waar de mannen zijn. Ze wijzen naar de rijstvelden; je laat deze vrouwen met je meelopen, want anders zijn die ook verdwenen. De mannen gedragen zich standaard heel onderdanig, zitten tijdens het ondervragen op hun knieën en met de handen gevouwen voor je, maar dat zegt niks. Je vraagt af: is het een pemoeda, is het een plopper of is het toch gewoon een Javaanse boer? De ondervraging levert bijna nooit wat op, dus ben je aangewezen op andere zaken: spreekt hij goed hoog Maleis of Javaans, dan is dat verdacht want dan heeft hij vast een goede opleiding gehad. Heeft hij bovendien geen kromme vingers en vieze nagels van de rijstteelt, dan is dat ook verdacht. Als er verder niets is gebeurd bij die kampong, lever je hem af bij de Militaire Politie (MP) en wordt hij naar het achterland afgevoerd. Als er onlangs wel wat in de buurt had plaatsgevonden, gebeurde er van onze kant ook wel eens wat. Leverde een ondervraging niets op, dan werd de druk opgevoerd. Dan vertelden vrouwen of kinderen of soms ook de mannen, dat deze of gene dit of dat gedaan had; iedereen vecht op zo'n moment voor zijn eigen hachje. Dan werd zo iemand wel standrechtelijk geëxecuteerd. Het kwam allemaal in de doofpot, niemand vertelde erover. Die verhalen kwamen ook niet in Nederland terecht. Maar ja, hij had wel een maat van jou doodgeschoten, dan krijg je zoiets in oorlogssituaties.

Toch werd en soms ook gelachen, al was het leedvermaak, soldatenhumor.

Op een keer waren we weer op patrouille en moest ik 'uit de broek', niet van benauwdheid, maar het moest gewoon. Half zittend deed ik de camouflageoverall naar beneden, toe maar.... Afvegen was er niet bij uiteraard. Dan moet die overall weer omhoog maar dan moet je wel staan. Dan pas merk je dat je in je eigen overall hebt gescheten! En dan krijg je ook nog vuur! Achteraf wordt er hard gelachen om zulke hachelijke momenten. Mijn kameraad was op dat moment de redder in nood. Hij beschikte over een tomtom, een automatisch pistool, een illegaal wapen dat hij had overgenomen van een dronken Amerikaan. Bovenop het pistool zit een trommel met 450 patronen. Wegens de grote terugslag kun je er niet gericht mee schieten, maar als je hem in een keer leeg schiet raak je altijd wel wat. Wij lagen al een tijdje onder vuur en mijn kameraad zei: 'XXXXX, wij hebben lang genoeg in het water gelegen'. Hij ging bovenop het sawa dijkje staan, en onder het uitbrengen van de vreselijkste verwensingen aan iedereen heeft hij tot twee keer toe zijn trommel

leeggeschoten. Daarna was het gedaan en konden wij met alle 17 man weggelopen. Dan kom je voldaan weer terug in het kampement, doodmoed van het geklauter bergop en bergaf, bezweet en vies en met de broek vol... Dan is het heerlijk mandiën (wassen); je gooit met een pannetje ijskoud bergwater over je heen. Maar je moest wel oppassen, want als je bezweet was, kon je ook binnen een uur 'aan de snelle' zijn.

1948, ik zou naar huis maar ging nog niet, er waren chauffeurs nodig.

Ik werd als chauffeur uitgeleend aan de 'Bataafse Petroleum Maatschappij' (BPM, nu een dochter van Shell). De Jappen hadden de oliebronnen op Borneo in brand gestoken en ondanks de aanwezigheid van eerst de Amerikanen, daarna de Australiërs en de ghurka's was het de eerste jaren na de Japanse capitulatie niet veilig geweest om bij oliebranden te komen.

Uiteindelijk werd het veilig genoeg geacht de oliebranden te blussen. Daarvoor werd de Amerikaan Red Adair ingehuurd. Mijn aandeel in het blussen van de branden op Borneo was bescheiden maar zeker niet ongevaarlijk.

Mijn moeder gebruikte vaak glycerine (Unilever) voor haar ruwe handen, maar ik had toen geen idee wat nitroglycerine was: een kleurloze vloeistof, die door een kleine schok al kon ontploffen. Ik reed met een truck met nitroglycerine, de truck werd met de hand geladen en de blikjes met nitroglycerine werden zorgvuldig in een bed van zand ingegraven. Het is nu voor sommigen moeilijk te begrijpen, dat ik dat allemaal gedaan heb en maken mij uit voor fantast, die je niet serieus hoeft te nemen. Zulke mensen hebben geen idee dat de omstandigheden destijds totaal anders waren.

Thuiskomst

Aan de kade in Amsterdam stond niemand om ons te verwelkomen, het onthaal mocht niet te warm zijn. Er stond geen familie. In de publieke opinie waren wij 'moordenaars'.

Later in de jaren '70' zag ik beelden van de Vietnamoorlog; ik weet hoe die jongens zich voelden en hoe ze later bij thuiskomst werden behandeld. Zo voelden wij ons ook bij aankomst in Nederland; iedereen heeft ons laten stikken. Familie, die ons afhaalde werd in eerste instantie op afstand gehouden in een loods bij de haven. (de versluiting)

Ik had de eerste weken moeite mij aan te passen aan het burgermansbestaan, ik miste vooral het avontuur maar ook de solidariteit van het soldatenleven (mores). Er was in die vier jaar veel veranderd en ik blijfbaar ook: van een dolend 15 jarig kind uit 1944 was ik in één keer een volwassen man geworden, die het klappen van de zweep kent. Ik had de puberteit domweg overgeslagen en dat was heel zwaar, maar ik kon er niet meer over praten. Bij de terugkomst in Nederland was alles even benauwend, klein en onbegrijpelijk. Ik voelde mij door iedereen in de steek gelaten. Ik kreeg een hekel aan het RK geloof en aan de bureaucratie in Nederland. Achteraf gezien was dat de moeilijkste periode van mijn leven.

Tegenwoordig zouden wij zeggen, dat ik last had van post Traumatisch Stress Syndroom, toen hadden ze het gewoon over 'tropenkolder'. Hoe dan ook, ik viel in een heel groot zwart gat en voelde mij niet meer thuis in XXXXXXXX.

Conclusie;

De persoonlijkheidsstoornis Narcisme, oftewel het bijbehorende 'gedrag', is de kern oorzaak van alle shit en ook waarom wij in Indië gingen vechten.

Kamp, Rutte & Wiebes zijn de knechten van de aandeelhouders van de Koninklijke Schelp gas-velden / -opslag in Groningen en Drenthe. Zie bijgevoegd artikel uit De Volkskrant 31 augustus 2017.

Wiebes onze Minister van Economie en Klimaat, doen we een wedstrijd wie het hardst en langst lachen kan met Rutte zijn extra 17% brandstofverbruik voor het milieu, hahahahaha.

Mensen met ernstige narcistische gedragingen doen wat ze maar willen om hun lege ziel te vullen en gaan ook door omdat ze hun ziel maar niet gevuld krijgen. Ze liegen en manipuleren alles en iedereen bij elkaar. Dat blijven zij doen tot zij er uiteindelijk ook zelf aan ten onder gaan want narcisten doen aan vernietiging en uiteindelijk ook aan zelfvernietiging. Zolang narcisten de leiding hebben maken ze stuk, alles, ook publicaties inzake de samenleving.

VVD'er Halbe Zijlstra is er een duidelijk voorbeeld van, oud VVD kamerlid Ybeltje Berckmoes scheef een geweldig boekje over de VVD cultuur, zij 'benoemt' die echter niet als 'narcisme'. Rutte die Halbe nu alweer op een stoel binnen de Wereldbank ziet zitten, hahahahaha, ook nuttig voor de aandeelhouders.

Ben je nu nog steeds blind dan ben je vermoedelijk bovengemiddeld narcistisch.
Dus Groningers en nog wél gezonde mensen, heel veel sterkte ermee!

Er is wel één manier hoe mensen met teveel narcisme zichzelf kunnen genezen en dat is met een spiegel. Als ze in staat zijn om zichzelf in de spiegel aan te kijken en écht tot berouw te komen kunnen ze weer balans vinden maar meestal lukt hen dat niet en zien zij zichzelf juist als een super goed mooi mens, dus de enige oplossing is; flikker ze in de Noordzee.
Maar ja, dat is ook wel weer een te narcistische oplossing, dus;
de kennis uitdragen en leren over hoe narcisme ontstaat is het enig redmiddel.

Zowel die vriend die 'het nieuw evangelis' schreef en de man die door mijn raam klom zeiden hetzelfde; breng de dader terug naar zijn / haar slachtoffer.

Er wordt ons door de bovenlaag een rad voor de ogen gedraaid, we hebben twee financiële systemen, die van de aandeelhouders met daar boven de elite/adel, vandaar adelaar, zij zijn degenen die ons land werkelijk financieel regeren en de gewone burgerij is de onderstroom. Alles is al omgezet in een aandeelhouderswereld waar we te weinig van/over horen, ik heb daar eerder over geschreven op mijn privé website hoeDENKik.nl (= retorische vraag aan lezer)
Onze gehele zorg is bijna geaandeelhouderiseerd, de verzekeraar (op winst beluste aandeelhouder) bepaalt wat jij nog vergoed krijgt of niet en de zorg is steeds verder uitgekleeft, alles kost extra, dit winst oogmerk (marktwerking) over de zorg is bestemd voor de aandeelhouder. Die VVD 'marktwerking' is feitelijk 'narcisme'.
Dat gewone burgers inmiddels ook worden opgeroepen om in de aandelen te gaan, hoe klein ook, is een manier om je zand in de ogen te strooien met een fictief rad van fortuin zodat je niet meer nadenkt over hoe de bovenstroom onze samenleving vernietigt want je doet er dan zelf ook aan mee en bent daarmee sympathisant geworden van dat systeem, heeft de bovenstroom je gelijk dubbel in de tang.

Met de nieuwe privacywet en het strakker trekken van ©opyright issue's laten leidinggevenden burgers denken dat dit goed voor hen is. Wie kritische stukken schrijft en die lardeert met afbeeldingen van internet loopt de kans op aanslagen van € 800 per foto waar die geen € 250 voor betaald heeft.

Ik had een stuk over WO3 in de steigers staan die ik wilde ondersteunen met 22 fotografische voorbeelden, dat kan dus niet meer want dat wordt of onbetaalbaar of je loopt financieel enorme risico's, dat zou nu al of € 5.500 kosten of bij boete € 17.600 zijn, dat is dus niet meer haalbaar. Fotojournalisten zouden zich achter de oren dienen te krabbelen want de vrije volksjournalistiek, de stem des volks, is me die copyright maatregel genuilkorfd.

Jammer dan, het is je allemaal een rad voor de ogen draaien door de bovenstroom en een verschraving van de vrijheid van meningsuiting middels de inperking van je creatieve kritische mogelijkheden.

Je privacy ligt daarbij allang op straat, sterker nog, als je jouw Smartphone thuis mee naar de WC neemt als je gaat poepen kunnen 'ze' dat zien inclusief hoe lang je erop zit!
Nog even en je moet belasting betalen op basis van het gemeten gewicht van je poep.

Multatuli schreef in zijn Max Havelaar het volgende verhaaltje, het origineel verhaaltje was van Wolter Robert van Hoëvell (Deventer, 14 juli 1812 - Den Haag, 10 februari 1879) predikant te Batavia en daarna Nederlands koloniaal hervormer en Indisch specialist van de liberalen in de Tweede Kamer.

Multatuli: De Japanse Steenhouwer;

Er was eens een steenhouwer in Japan, hij is ontevreden met zijn werk omdat hij weinig verdiende en omdat hij niets te vertellen had. Op een dag, als de Japanse steenhouwer aan het werk is, komt de keizer voorbijgereden. Jaloers kijkt de steenhouwer naar de keizer en zegt: "Ik wou dat ik de keizer was, dan was ik de machtigste." Dan verschijnt een geest en die zegt: "Zoals u wenst, zal het gebeuren." De volgende ochtend wordt de steenhouwer wakker in het paleis en beseft dat zijn wens is uitgekomen. Het eerste dat hij doet is op een ritje gaan. Als door de brandende zon zijn dragers het niet meer kunnen volhouden, kijkt hij op naar de zon en zegt: "De zon, die spot met mij, zij is nog machtiger dan ik. Ik wou dat ik de zon was." Dan verschijnt de geest weer en zegt: "Zoals u wenst, zal het gebeuren." Dan verandert hij in de zon. Hij laat het land onder hem verschroeien en voelt zich het machtigste van alles. Maar dan schuiven er stormwolken onder hem door. Het land onder de wolken is nu beschermd tegen zijn brandende zonnestralen. Kwaad zegt hij: "Die stormwolken spotten met mij, zij zijn machtiger dan ik! Ik wou dat ik die stormwolk was." Dan verschijnt de geest weer en zegt: "Zoals u wenst, zal het gebeuren." Hij veranderde van de zon tot een stormwolk. Nog machtiger dan de zon verwoest hij het land met windvlagen en de gewassen en de grond spoelen weg door zijn overvloedige regen. Alles breekt en spoelt weg door hem, behalve de rotsen, die blijven gewoon staan. Kwaad kijkt hij op de rotsen neer en zegt: "Die rotsen spotten met mij, zij zijn machtiger dan ik. Ik wou dat ik een rots was." Dan verschijnt de geest weer en zegt: "Zoals u wenst, zal het gebeuren." Zo veranderde hij van een stormwolk tot een rots en weerstaat hij alle stormen en rivieren. Maar op een ochtend komt er een steenhouwer langs. Hij hakt grote stukken uit hem (de rots) en loopt weer weg. "Die steenhouwer spot met mij," zegt hij kwaad, "hij hakt mij aan stukken. Hij is machtiger dan ik. Ik wou dat ik een steenhouwer was." Dan verschijnt de geest weer en zegt: "Zoals u wenst, zal het gebeuren." Dan verandert hij in een steenhouwer, net zoals hij oorspronkelijk was. Hij verdient weinig maar hij voelt zich wel gelukkig, ook zonder veel rijkdom en macht.

Wat liberaal Wolter Robert van Hoëvell in de 19de eeuw met zijn tweedelig boek 'Slaven en vrijen onder de Nederlandsche wet' beoogd heeft hebben o.a. liberale mensen als Rutte Kamp Wiebes en Zijlstra nooit gesnapt.

Keep on smi...sleeping.....